

Rozważania nad Księgą Psalmów

s. M. Judyta Pudełko PDDM

Psalm 2

¹ Dlaczego narody się buntują, czemu ludy knują daremne zamysły?

² Królowie ziemi powstają i władcy spiskują wraz z nimi przeciw Panu i przeciw Jego Pomazańcowi:

³ «Stargajmy Ich więzy i odrzućmy od siebie Ich pęta!»

⁴ Śmieje się Ten, który mieszka w niebie, Pan się z nich naigrawa,

⁵ a wtedy mówi do nich w swoim gniewie i w swej zapalczywości ich trwoży:

⁶ «Przecież Ja ustanowiłem sobie króla na Syjonie, świętej górze mojej».

⁷ Ogłoszę postanowienie Pana: Powiedział do mnie: «Tyś Synem moim, Ja Ciebie dziś zrodziłem.

⁸ Żądaj ode Mnie, a dam Ci narody w dziedzictwo i w posiadanie Twoje krańce ziemi.

⁹ Żelazną różgą będziesz nimi rządzić i jak naczynie garniarza ich pokruszysz».

¹⁰ A teraz, królowie, zrozumcie, nauczcie się, sędziowie ziemi!

¹¹ Służcie Panu z bojaźnią

¹² i Jego nogi ze drzeniem całujcie, bo zapłonie gniewem i poginiecie w drodze, gdyż gniew Jego prędko wybucha. Szczęśliwi wszyscy, co w Nim szukają ucieczki.

Król Bożym synem. Każdy król Izraela zostawał uroczyście przez Boga ustanawiany i przyjmowany za syna. A gdy Dawidowego potomka zabrakło na tronie w Jerozolimie, tęsknota za namaszczonego, Bożym Pomazańcem wciąż wzrastała. Bo król był znakiem Bożej obecności, Bożego panowania. Wtedy to sam Bóg był uznawany za jedyne prawowitego Władcę swego ludu.

Bunt przeciw Bogu. Pojawia się jednak obraz buntu narodów. Czy obce ludy, które wciąż próbowały objąć władzę nad Izraelem, mogły zwyciężyć Boga? Psalmista odpowiada na ten bezrozumny pomysł ludzki obrazem Bożego śmiechu. Kto zdoła zaprzepaścić plan Boga? Bunt narodów przeciw Bogu i Jego Pomazańcowi to nie tylko jednak wycinek z barwnej historii Izraela i jego trudnych relacji z sąsiadami. To obraz nieustannego zmagania z siłami zła, które uderzają w Boże dzieła. W człowieka. Czyje panowanie staje się bardziej widoczne?

Co uczyni Bóg? Nawet jeśli wszystko na to wskazuje, że Boże panowanie słabnie w świecie, to On objawia się w sposób zupełnie nieprzewidywalny. Daruje nam swojego Jedyne Syna, który króluje ze swego zwycięskiego krzyża, aby mogli powrócić do Niego ci zbuntowani. Wszystko zostanie poddane Bogu przez zwycięstwo Jego Pomazańca. A On uroczyście ogłasza wyrok Bożej woli.

Jak panuje Pomazaniec Boży? Miłość Chrystusa zwycięża wszelką wrogość i nienawiść. To jest Boże panowanie i Jego królestwo. Boży gniew to Jego sprzeciw wobec zła uderzającego w piękno i dobro stworzeń. Człowiek zostaje zaproszony, aby przyjąć dar Bożego Mesjasza. Jego Królestwo to nie dominacja, przemoc i zyski. Jego Królestwo to pokora, służba i miłość. To jest żelazna laska i siła, która kruszy grzech jak gliniane naczynie. A Boży gniew to Jego niezgoda na naszą śmierć.

J 18,36–37: Odpowiedział Jezus: «Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd». Piłat zatem powiedział do Niego: «A więc jesteś królem?» Odpowiedział Jezus: «Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu».

Jezu, ukaż nam tajemnicę Twojego Królestwa, w którym panuje się przez poddanie i posłuszeństwo, obfituje przez dzielenie się z innymi, raduje poprzez dar z siebie. Niech przyjdzie Królestwo Twoje!